

רע"פ 9017/16 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 9017/16 - ה'

כבוד השופט ח' מלצר
פלוני

לפני:
ה המבקש:

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה לפסילות שופט שהוגשה על-ידי המבקש בתאריך
12.12.2016; תגובה המשיבה לבקשת מתאריך
27.12.2016

ה המבקש: בעצמו

בשם המשיבה:עו"ד דפנה שמול

החלטה

1. בפני בקשה לפסילות שופט שהוגשה על-ידי המבקש בתאריך במקור - ח"מ] כנגד המבקש, וזאת לאור החלטות דיניות שונות שניתנו בתיק, ובכללן, על פי הבנתנו, ההחלטה הבאה: החלטה שלא למן לו סניגור ציבורי, החלטה להורות על הארכת מועד להגשת תגובה המשיבה לבקשת למתן רשות ערעור, החלטה להוותר את פרסום גזר הדין עם שם המבקש, וכן ביטול בקשתו לקיים הדיון בדلتים סגורות.
2. בבקשתו לפסילות טוען המבקש (שאינו מוצג בשלב זה) בין היתר כך: "יש כאן כיוון ברור של מוטב זה [כך במקור - ח"מ] כנגד המבקש", וזאת לאור החלטות דיניות שונות שניתנו בתיק, ובכללן, על פי הבנתנו, ההחלטה הבאה: החלטה שלא למן לו סניגור ציבורי, החלטה להורות על הארכת מועד להגשת תגובה המשיבה לבקשת למתן רשות ערעור, החלטה להוותר את פרסום גזר הדין עם שם המבקש, וכן ביטול בקשתו לקיים הדיון בדلتים סגורות.
3. לאחר שיעינתי בבקשת הפסילות ובתגובה המשיבה לה, שהתקבלה על-ידי - הגיעתי לכל מסקנה כי דין בבקשת הפסילות להידחות. אນמק את מסקנתי זו בקצרה מיד בסמוך.

עמוד 1

4. סעיף 77א(א) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, קובע כי המבחן לפסלותו של שופט הוא קיימן של נסיבות, אשר יש בהן כדי ליצור: "חשש ממשי למשוא פנים בניהול המשפט" (ראו גם: ע"פ 4877/13 עוידה נ' מדינת ישראל (22.04.2014)).

במקרה דנן, טענותיו של המערער מכוונות נגד החלטות דיןיות שונות שנתקבלו על ידי ביתיק. ב-ע"פ 7316/16 יפתח נ' מדינת ישראל (20.09.2016) חברתי, הנשיא מ' נאור, פסקה כדלקמן:

"ההלכה היא, כי אין בה החלטות דיןיות, כשלעצמם, כדי לבסס עלילת פסלות, לא כאשר מדובר בהחלטה יחידה ולא כאשר מדובר במספר רב של החלטות. זאת, שכן קבלת החלטות דיןיות במסגרת ההליך אינה יוצרת עצמה חשש למשוא פנים".

קביעת זו יפה לעניין שבפני.

5. זה המקום לציין עוד כי לאחר שעניינו בבקשתו למתן רשות לערער הוריתי למסור את תגובתה לבקשתו. לאחר מכן, לנוכח מורכבות המכשול והצורך של הפרקליטות להשיג את תיק המחווז ואת תיק המשטרה הרלבנטיים – הארכטי לפרקליטות את המועד להגשת תגובתה. מעבר לכך – החלטתי לעניין אי מיוני סניגור ציבורי לבקשתו ניתנה לפי האמור בה: "לעת הזאת", זאת בגין טענתה המבוקש כאילו כבר הכרעתית בנושא זה נגדו. דין דומה חל גם במקרים אחרים טענות המבוקש, שכן לא קבוע עד כה דבר לעניין פרסום ההחלטה השיפוטית שניתנו במכשול ושל ההליך למתן רשות לערער, כמו גם לעניין אופן קיומ הדין בבקשתו למתן רשות לערער (אם בדلتיהם סגורות, אם לאו) – ככל שיתקיים זה. בהקשר זה גם אדגיש כי מעת שהגיעה לידי בקשתו של המבוקש להחליט את הדברים – ביקשתי מהמשיבה את תגובתה לבקשתה האמורה, ומאותו שלב – אף טרם שהגיעה אליו תגובת המשיבה – המבוקש הוצג בכורתה כפלוני.

6. נוכח כל האמור לעיל – לא מצאתי כי יש ממש בטענות המבוקש, ולפיכך – הבקשתה נדחתת.

ניתנה היום, כ"ט בכסלו התשע"ז (29.12.2016).

שׁוֹפֵט